

РЕШЕНИЕ

№ 7502

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9520** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на Л. С. Ч., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], ет. 1, чрез адв. Ч., срещу Заповед № ЧР-1525 / 30. 09. 2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата и допълнително с представените писмени бележки, се излагат съображения, за нищожност на оспорената заповед, поради липса на реквизити и мотиви, липса на основание за прекратяване и действия на горестоящ административен орган извън компетентността му, чрез намеса в работата на подчинен служител. Сочи се незаконосъобразност на акта, тъй като служителя се справял отлично с работата си, както и че е налице субективно негативно отношение спрямо него поради членство в политическа партия и желание за сформирание на синдикална организация. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък.

Ответникът – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИАГИТ/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № ЧР-840 -294 / 09. 06. 2022 г. (стр. 18) на изпълнителния

директор на ИАГИТ, е назначен Л. С. Ч. на длъжността „директор” на Дирекция „Инспекция по труда” със седалище С., при условията на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

Със Заповед № ЧР-1525 / 30. 09. 2022 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, е прекратено служебното правоотношение на Л. Ч., на основание чл. 12, ал. 1 и чл. 108 от ЗДС, считано от 03. 10. 2022 г. Заповедта е връчена на 30. 09. 2022 г.

С жалба от 11. 10. 2022 г. е оспорена горепосочената заповед по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, тъй като изпълнителния директор на ИАГИТ, е органа по назначаване и същия може да прекратява служебното правоотношение с държавните служители.

Видно е, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена от компетентен орган и в кръга на неговата компетентност, поради което са неоснователни доводите за нищожност на издадения акт.

Неоснователни са и доводите, за незаконосъобразност на оспорената заповед.

С разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на жалбоподателя да представи доказателства, че това не е първото му постъпване на държавна служба, както и доказателства, ако е работил при същия работодател по трудово правоотношение, но такива доказателства не са представени, като изрично процесуалния му представител заяви в съдебното заседание, че не е заемал друга държавна длъжност.

В същото време, съдът намира, че жалбоподателят Ч. не е постъпил за първи път на държавна служба при назначаването му със Заповед № ЧР-840 -294 / 09. 06. 2022 г. на изп. директор на ИАГИТ, тъй като има вписване в приложеното копие на служебна книжка. Видно от отбелязването (стр. 30), Ч. е бил назначен на длъжността „директор“ в Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, като е заемал тази длъжност за периода от 16. 05. 2013 г. до 16. 11. 2013 г. или точно шест месеца.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДС, когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. В случай, че правоотношението се измени преди изтичането на срока, срокът за изпитване продължава да тече при следващото служебно правоотношение.

На основание чл. 12, ал. 2 от ЗДСл., ако в срока по ал. 1 служебното правоотношение бъде прекратено, при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване.

Видно е, че първоначално Ч. е бил на държавна служба за период от 6 месеца, а от датата на назначаване като директор на ДИТ – С. – 09. 06. 2022 г. до датата на прекратяване на служебното му правоотношение – 03. 10. 2022 г. са изминали малко под 4 месеца, поради което при всички случаи не е изтекъл едногодишния срок по чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

Безспорно е, че срока за изпитване на жалбоподателя не е изтекъл, към датата на прекратяването на служебното му правоотношение, поради което правилно от страна

на органа по назначаването е прекратено същото.

Неоснователни са доводите в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя за липсата на мотиви в оспорената заповед.

По време на срока на изпитване, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие, като не е длъжен да изложи мотиви за това. Волята на законодателя е да се осигури достатъчно дълъг период, през който да се установи наличието на компетентности, необходими за изпълнение на държавната служба.

В случая, не може да се приеме, че органът по назначението е преследвал постигане на цели, различни от целите, за чието постигане законът му е предоставил правото по чл. 12, ал. 1 ЗДСл. - да прекрати едностранно без предизвестие служебното правоотношение с държавен служител, след като е спазен едногодишния срок от датата на встъпването в длъжност.

Съдът намира, че не е налице и нарушение на принципа на съразмерност, защото в хипотезата на чл. 12, ал. 1 ЗДСл. органът по назначението има правото да прекрати служебното правоотношението без наличие на специално основание (причина), като това не е превратно упражняване на правомощия.

По същата причина са неоснователни и доводите за лично отношение спрямо жалбоподателят, по причини членството му в партийна организация и желанието му да сформира синдикална организация. Субективната преценка на административния орган в рамките на законоустановения едногодишен срок не подлежи на съдебен контрол, като в този смисъл е практиката по Решение № 1013 от 22.01.2013 г. на ВАС по адм. д. № 6015/2012 г., Решение № 16060 от 4.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 14109/2012 г. и др.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото следва да е в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Л. С. Ч., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЧР-1525 / 30. 09. 2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Л. С. Ч. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: